

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

XLIII. Qui tacet, consentire videtur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

citur. *Cap. Apostolica. 9. de Cleric. ex-
somm.* quod tamen de eo, qui eodem
die Subdiaconatum cum quatuor mi-
noribus suscipit, dicendum non est.

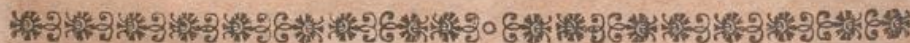
(G) Si altaria redditus speciales ha-
bentia in particularia beneficia non
fuerint erecta, *Zegerus* eo ipso quo
Pastor est, etiam Rector altarium vi
præsents Regulæ existit; secus, si al-
taria specialia sint beneficia.

(H) Juramentum hoc promissionis
non firmat contractum, qui duplici
ex capite infirmus est: 1mo, quia do-
lo & minis extortus; 2do, quia à per-
sona Prælato per votum obedientiæ
subjecta factus; idcirco Juramento
ex religionis tantum virtute obligatur,
in quantum res jurata licita est & ho-
nesta, ac ita tam promissio quam Ju-
ramentum implicitam conditionem: Si

Prælatus consentiat, involvit, quo
contradicente non potest, consentien-
te potest, & vi Juramenti cedere de-
bet. *Cap. debitores. 6. Cap. cum contin-
gat. 28. de jurejur. Cap. quamvis. 2. de
pact. in 6.*

(I) Vendendo fundum seu princi-
pale, simul tanquam accessoria cessit
Jus patronatûs & servitutes prædio an-
nexas, quamvis de illis non cogitaverit,
dummodo specialiter non exceperit.
Cap. ex literis. 7. de Jure patronat.

(K) Eodem modo volens *Zegerus*
principale, in tali nempe ordine &
monasterio facere professionem, ad
omnia quoque accessoria ejusdemque
monasterii disciplinam & constitutio-
nes sese obligare voluit, unde scru-
pulus inanis non subsistit.

REGULA XLIII.

Qui tacet, consentire videtur.

Quæres primò. Quis hujus Regulæ
sensus?

ꝛ. Qui tacet in dubio non dissen-
sire, sed consentire videtur, dummo-
do res in se æqualiter dubia sit, nec
in contrarium appareat conjectura. Ra-
tio est: Cum enim à natura nobis in-
ditum sit, ut iis, quæ fieri nolumus,
contradicamus, nisi à contradictione
aliunde retrahamur, ideo si tacemus

& non contradicimus, in dubio non
dissentire, sed consentire rectè præ-
sumimur.

Quæres secundò. Quæ hujus Regu-
læ exempla?

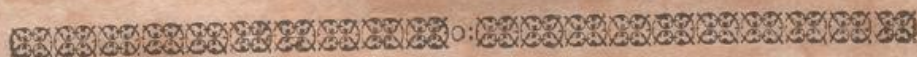
ꝛ. Sequentia: 1mo. Si filia soluto
matrimonio patri dotem repetenti non
contradicat, in actionem patris pro
dote consentire præsumitur. *L. soluto.
2. §. voluntatem. ff. soluto matrimo-
240.*

2do. Si parentes in liberorum præsentia pro illis sponsalia contrahant, liberi non contradicentes sponsalibus obligantur 3110. Si filius patri absentem nomine illius mutuum suscepturum per literas significet, nec pater contradicat, quasi consentiens mutuum solvere tenetur. *L. si filius familias. 16. ff. ad Senat. consult. macedon. 4to.* Collationem beneficii quis ex taciturnitate acceptare præsumitur. 510. Si servus sciente & non contradicente Domino in Clero fuerit ordinatus, ex hoc ipso liber & ingenuus est. *Can. si servus. 20. dist. 54. 6to.* Prædium Ecclesiæ vel monasterii locatione temporaneâ elocato, si Capitulum sciat nec contradicat, locatio firmum robur habet. *Cap. continebatur. 2. de his, quæ fiunt à Prælato &c.*

Quæres tertio. Quæ Regulæ limitationes?

12. Regula non tenet 1mo. Si tacens id, quod agitur, vel penitus ignorat, vel non intelligit. 2do. Si is, qui aliquid fieri novit, sed contradicere non

potest: ut; quando Superiores ad inferiorum transgressiones tacent, quia illos absque tumultu vel scandalis corrigere nequeunt, dispensare vel legem abrogare non censentur. *Can. nervi. 2. dist. 13. 3110.* Quando verba vel signa æquipollentia ad formam actûs requiruntur; Sic adultus baptizatus in sui baptizatiōem consensisse non censetur, si ad prævias interrogaciones tacuerit. *Can. cum pro parvulis. 77. de consecrat. dist. 4. 4to.* Si ex consensu sequatur delictum. Sic Prælatus ad illegalem rei Ecclesiasticæ alienationem tacens consentire non præsumitur, sed tacendo non tam velle, quam nolle dicendus est, ad excludendam peccaminosam voluntatem, quæ in dubio adesse non judicatur. *Cap. nihil. 2. de præscript. 5to.* Si jura aliud non statuunt; ita in fraudulentam rei suæ contractationem non consentit, cui videnti & tacenti res sua auferitur, disponente in furis odium *L. si quis. 91. ff. de furtis.*

REGULA XLIV.

Is qui tacet, non fatetur, sed nec utique negare videtur.

Quæres primo. Quis hujus Regulæ sensus?

12. Qui ad interrogationem tacet, nec pro confesso, nec pro negante ha-

betur. Ratio est: quia inter confessionem & negationem medium est silentium seu taciturnitas, quæ nec est confessio nec negatio; in contrariis au-

R 2

tem